

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Гзп1 17/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славомир Ђурђевић – Уча, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јасмина Видановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву туженог за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1151/13 од 11.07.2013. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев туженог за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1151/13 од 11.07.2013. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1151/13 од 11.07.2013. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Пироту, Судске јединице у Белој Паланци П 2118/10 од 15.10.2012. године у делу става првог изреке у односу на главно потраживање од 419.040,00 динара са досуђеном законском каматом и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у преосталом делу става првог изреке пресуде.

Против наведене пресуде другостепеног суда (став први изреке), тужени је преко пуномоћника поднео захтев за преиспитивање правноснажне пресуде донете у другом степену.

Врховни касациони суд је одлучујући о дозвољености захтева за преиспитивање правноснажне пресуде у границама својих овлашћења, на основу одредби Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који се у конкретном случају примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), с обзиром да је тужба поднета 12.07.2010. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку, утврдио да захтев није дозвољен.

Одредбама ЗПП-а као ванредни правни лек није предвиђен захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, па стога захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде није дозвољен из тог разлога.

Захтев за преиспитивање правноснажне пресуде је предвиђен у одредбама чланова од 421. до 425. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који може да поднесе само Републички јавни тужилац и то против правноснажне пресуде донете у другом степену, на основу одредбе члана 421. став 1. Закона о парничном поступку.

Када би се предметни поднесак, насловљен као захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, сматрао захтевом за заштиту законитости, такав захтев не би био дозвољен у смислу одредби чланова 401. став 2. тачка 5, 421. и 404. ЗПП, јер се подносилац не позива на одредбу члана 361. став 2. тачка 5. ЗПП, као законом једини дозвољен разлог за изјављивање тог ванредног правног лека (члан 417. ЗПП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 404. у вези члана 421. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић